

Fargene som dikterer, skaper og avgjør | Subjekt

Presentert i samarbeid med Oslo Open

– Jeg kan bli besatt av en farge

Kunstneren Katrine Giæver bestemmer aldri en fargepalett på forhånd. Hun prøver seg frem til hun finner det hun mener er den perfekte nyansen – en prosess hun kan bli opphengt i, og et resultat hun kan bli besatt av.

– Jeg velger sjelden primærfargene. Det er de som ligger i mellom som er mest spennende å arbeide med, forteller Katrine Giæver (58).

Kunstneren er utdannet billedkunstner fra Statens Kunst og Håndverksskole i Oslo, kjent for å jobbe intuitivt med fargene.

– Jeg kan bli besatt av en farge og få en opphenging i å få til det jeg mener er den akkurate, riktige nyansen.

Giæver lar seg bli ført av fargen, en prosess som leder henne inn i det uttrykket hun skal lande på.

«Dip» ble vist på Galleri Riis i fjor. (Foto: Adrian Bugge.)

Direkte farger i flytende form

Katrine Giævers utgangspunkt har alltid vært fargen. Underlaget varierer, ved å la materialutvelgelsen styres av de hun mener til enhver tid er mest interessant for hennes prosjekter.

– Det er hvordan og hvilken kvalitet fargen har som er med på å bestemme hvilket underlag som fungerer best. Det gir seg selv at for eksempel lakkfarge må ha et hardt og ubevegelig underlag, og i mitt seneste prosjekt, som jeg har kalt «Dip», var det naturlig å bruke myke materialer for å kunne dyppe i fargebad.

Giæver ønsker å tilføre fargen så direkte som mulig, og da er det naturlig å

prøve ut fargen i flytende form.

– Jeg mener det har utvidet prosjektet mitt og gitt meg nye muligheter jeg kan jobbe videre med, forteller hun.

Giæver leter etter den perfekte fargenyansen. (Foto: Julia Kidder.)

Jakten etter den perfekte nyansen

Giæver snakker mye om fargens konsistens, om en den er tykk eller tynn, blank eller matt.

– Jeg har et nært forhold til farge, det er intuitivt og direkte. Jeg ser på fargen som et materiale i seg selv. Fargen kan være tynn eller tyktflytende, matt eller blank, helst i litersvis, og jeg er alltid nysgjerrig på hvordan en ny fargekonsistens kan tilføres underlaget, sier hun.

Giæver bestemmer aldri en fargepalett på forhånd. Hun prøver seg frem til hun finner den perfekte nyansen.

– Rent konkret så bruker jeg en farge, for så tilføre det neste som kan gi noe til, eller utfordre, den jeg allerede har. Slik bygger jeg opp en fargepalett.

– Jeg starter ikke, men fortsetter

Opp mot utstillinger jobber Giæver alltid videre. Hun fortsetter å utforske de retninger fargen tar henne.

– Jeg starter ikke, men fortsetter. Men det å få et rom å forholde seg til, og en tidsfrist, setter som oftest fart i arbeidet.

Hun har en idé om hva hun vil utforske og går derfra:

– Jeg har ikke klarhet i hvor prosjektet vil føre meg, så jeg prøver å være åpen underveis for hvordan det utvikler seg, samtidig som jeg prøver å

holde meg til utgangspunktet. Det kan være utfordrende underveis, men som oftest gir det en god og produktiv arbeidsperiode.

Et av verkene i serien «Dip». (Foto: Adrian Bugge.)

Prioriterte kunstnervirket

Tidligere i karrieren jobbet Giæver deltid, blant annet som gallerimedarbeider og kunstkonsulent, samtidig som hun holdt sin egen

kunstneriske virksomhet i live:

– Det var veldig interessant og lærerikt, men jeg kom til et punkt hvor jeg følte jeg ble dratt i for mange retninger, og måtte til slutt velge, for å levere 100 prosent i det jeg ønsker. Da falt valget på egen kunstnerisk virksomhet – noe jeg så langt ikke har angret på.

Giæver har deltatt flere ganger på Oslo Open. Hun har opplevd mange besøkende og mye gode diskurser:

– Jeg håper på besøkende som er interessert i hva jeg driver med. Jeg hadde noen veldig interessante samtaler i fjor.